

## **Acte d'inauguració del curs 2024-2025 de la Facultat d'infermeria i la Facultat de Medicina de la Universitat de Girona**

Benvolguts, Benvolgudes,

Dr. Josep Calbó, Dr. José-Manuel Fernández-Real, Dra. Carme Bertran, Dr. Esteve Fernández Muñoz, alumnat, professorat i personal d'administració i serveis de les dues facultats.

És un honor per a mi estar avui aquí, representant el Consell Social de la UdG, en l'acte d'inauguració del curs 2024-2025 de la Facultat d'Infermeria i la Facultat de Medicina de la Universitat de Girona.

Vull començar aquest acte felicitant la Facultat d'Infermeria de la UdG perquè aquest any celebren el 50è aniversari d'aquests estudis a Girona. La posterior creació de la Facultat de Medicina, ha dotat a la Universitat de Girona d'un gran potencial educatiu i d'un planter de grans professionals de les ciències mèdiques, que ha format i continuarà formant a professionals de referència per a les comarques gironines i per a tot el país. I això és un orgull per a tots.

Va ser sota el nom d'Escola Femenina d'ATS de la Diputació de Girona, adscrita a la Facultat de Medicina de la Universitat Autònoma de Barcelona (UAB) que l'Escola va iniciar el seu primer curs el gener de 1974 al Centre Geriàtric de la Diputació de Girona, situat al Puig d'en Roca.

En l'acte de commemoració que es va celebrar el passat 17 d'octubre, el vicerector de Comunicació de la UdG, Salvador Martí, va dir que: "la Facultat d'Infermeria, amb els anys, ha contribuït a feminitzar els estudis i a tenir en compte l'especificitat de la dona en el tractament de les malalties, així com a ajudar a l'acolliment dels nous ciutadans, fent de la salut un dret universal de manera concreta"

Aquesta referència a la visió de gènere dins els estudis i la professió de la medicina, entronca directament amb una reflexió de l'eminent antropòloga Margaret Mead, que va ser precursora en la utilització del concepte de gènere a l'hora d'entendre l'antropologia i de com la mirada femenina i masculina condiciona i pot variar la interpretació dels fets i les conductes humanes.

En una de les seves classes a la Universitat de Columbia, un estudiant li va preguntar quin considerava ella que va ser el primer signe de civilització a la Humanitat.

La resposta que els va donar, els va sorprendre a tots. Probablement esperaven que els parlés de l'arada, del descobriment del foc o de la pedra de moldre. Però no. Margaret Mead els va dir que el primer signe de civilització en una cultura antiga va ser un fèmur que algú es va fracturar i després va aparèixer curat.

En el regne animal, si et trenques una cama, et mors. Sense mobilitat no pots trobar menjar ni aigua, ni pots fugir del perill, així que ets presa fàcil per altres depredadors. Cap animal amb una extremitat inferior trencada sobreviu prou temps perquè l'os se solda per si sol. De manera que un fèmur trencat i que es va curar, evidència que algú es va quedar amb qui se'l va trencar, el va protegir, alimentar i va immobilitzar i cuidar la

fractura fins que aquesta es va curar. Els primers homínids que varen viure aquest fet, s'estaven diferenciant de la resta d'animals, que es guien exclusivament per l'instint de la mateixa supervivència. Ells tenien cura dels altres, sobreposant l'instint de supervivència del grup, a la seva supervivència individual.

Poc es podien imaginar que amb aquest primer acte de solidaritat, de creació d'una xarxa assistencial, estaven creant el primer vestigi del quall avui coneixem com a sistema de salut.

Aquest exemple ens recorda la importància dels aspectes humans de la medicina. Com a Universitat compartim la gran responsabilitat que comporta dotar a la societat de bons professionals mèdics, però hi ha un element que no forma part del currículum sinó que és consubstancial en les persones que volen formar part de la professió mèdica: la vocació de servei i la de tenir cura dels altres.

Aquests són elements essencials per afrontar les dificultats d'uns estudis molt sol·licitats, però que són molt exigents i que comporten una gran dosi de sacrifici que no sempre és prou ben recompensat. És aquesta vocació la que us permetrà superar reptes i dificultats i continuar avançant en la vostra missió de cuidar i salvar vides.

La medicina i la infermeria, en el seu sentit més ample, no són només una ciència, sinó també un art que requereix empatia, compassió i una profunda comprensió de la condició humana. Tenir cura dels pacients implica no només tractar les seves malalties, sinó també entendre les seves pors, ansietats i esperances. La solidaritat i el suport mutu són fonamentals en aquest procés, ja que ens recorden que, en la nostra essència, som éssers socials que prosperem gràcies a les connexions humanes. Sigui amb la tecnologia més avançada o amb els primigenis antecedents de la primera fèrula coneguda, que va permetre la cura del primer fèmur del qual s'ha tingut constància.

En aquest nou curs acadèmic, us encoratjo a tots a abraçar aquests valors humans i a treballar amb dedicació i passió per fer realitat els vostres objectius i convertir-vos en els professionals mèdics que voleu ser i que la nostra societat necessita.

Moltes gràcies i benvinguts al nou curs acadèmic.

Girona, 21 d'octubre de 2024